

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 238.885 van 27 juli 2017
in de zaak A. 222.619/XII-8406**

In zake: 1. de BVBA VLAAMS INZAMEL CENTRUM TEXTIEL (VICT)
2. de NV CURITAS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bettina Poelemans
kantoor houdend te 9051 Sint-Denijs-Westrem
MG Building II
Kortrijksesteenweg 1144 G
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Wauters
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpssesteenweg 187

tegen:

de OPDRACHTHOUDENDE VERENIGING
INTERGEMEENTELIJK MILIEUBEDRIJF
OOST-BRABANT ECOWERF – in 't kort ECOWERF
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Geerts
kantoor houdend te 2140 Antwerpen
L. Van Berckenlaan 190/6
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 juli 2017, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “[h]et besluit van ongekende datum van de opdrachthoudende vereniging Intergemeentelijk Milieubedrijf Oost-Brabant (EcoWerf) tot toevoeging van de gemeente Tremelo aan de samenwerkingsovereenkomst met de vzw Kringwinkel Hageland van 8 juli 2014”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 juli 2017, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bettina Poelemans en advocaat Jorien Van Belle, *loco* advocaat Kris Wauters, die verschijnen voor de verzoekende partijen en advocaat Johan Geerts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Thomas Maes heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 8 juli 2014, datum die blijkt uit de nota en niet wordt tegengesproken door de verzoekende partijen, sluit de verwerende partij een samenwerkingsovereenkomst met de vzw De Kringwinkel Hageland (hierna: de Kringwinkel) voor producthergebruik van huishoudelijke goederen. De overeenkomst bevat ook enkele bepalingen specifiek over de inzameling van textiel en betreft alleszins onder meer de inzameling van textiel via containers en huis-aan-huis.

Artikel 2, voorlaatste en laatste lid, van de samenwerkings-overeenkomst luidt:

“Het kringloopcentrum is erkend door de OVAM en heeft als verzorgingsgebied volgende gemeenten toegewezen gekregen: Aarschot, Scherpenheuvel-Zichem, Diest, Begijnendijk, Tremelo, Holsbeek, Bekkevoort, Geetbets, Linter, Kortenaken, Tielt-Winge, Glabbeek, Boutersem, Tienen, Hoegaarden, Landen, Zoutleeuw.

De overeenkomst heeft enkel betrekking op de inzameling in die gemeenten die daarvoor expliciet beheersoverdracht hebben gedaan aan EcoWerf.”

De gemeenten die onder het werkingsgebied van de verwerende partij vallen, mogen blijkbaar per afvalstroom een beheersoverdracht doen. Huishoudelijk textielafval vormt één van de afvalstromen die kunnen worden overgedragen aan de verwerende partij.

3.2. Op 18 mei 2017 neemt de gemeenteraad van Tremelo de volgende beslissing:

“De gemeenteraad beslist, in het kader van haar opdracht inzake duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen en haar deelname aan de opdrachthoudende vereniging EcoWerf, de uitbreiding van de beheersoverdracht aan EcoWerf, zoals beslist is door de gemeenteraad op 24 september 2015 met:

- activiteit 35a: het inzamelen en verwerken van herbruikbare goederen [...] te behouden en uit te breiden met:
- activiteit 35b: het inzamelen en verwerken van textiel.”

3.3. Met brieven van 6 juni 2017 worden de verzoekende partijen door de gemeente Tremelo op de hoogte gebracht dat de gemeenteraad op 18 mei 2017 heeft beslist om de beheersoverdracht aan EcoWerf uit te breiden met het inzamelen en verwerken van textiel. Zij zegt de overeenkomsten die blijkbaar ooit met de verzoekende partijen waren gesloten op en verzoekt hen om al hun containers van het grondgebied op de gemeente te verwijderen, uiterlijk op 7 juli 2017.

3.4. Met een brief van 14 juni 2017 aan de gemeente Tremelo vragen de verzoekende partijen om een kopie van de gemeenteraadsbeslissing van 18 mei 2017.

3.5. Met een brief van 15 juni 2017 aan de verwerende partij maken de verzoekende partijen bezwaar tegen het overdragen door middel van een samenwerkingsovereenkomst van textielinzameling huis-aan-huis en via straatcontainers aan de vzw De Kringwinkel Hageland. Zij wijzen erop dat het volgens hen om een overheidsopdracht gaat. De verzoekende partijen erkennen dat zij “enkele maanden geleden kennis [kregen] van de samenwerkingsovereenkomst”. De verzoekende partijen vragen om hen een kopie te bezorgen van de beslissing van de verwerende partij om de textielinzameling op het grondgebied van Tremelo op te dragen aan de Kringwinkel.

3.6. Met een e-mailbericht van 23 juni 2017 bezorgt de verwerende partij aan de verzoekende partijen een kopie van de samenwerkingsovereenkomst en van de beheersoverdrachten van diverse gemeenten. De beheersoverdracht van de gemeente Tremelo wordt niet bijgevoegd omdat deze nog niet in het bezit zou zijn van de verwerende partij. Voorts schrijft de verwerende partij het volgende aan de verzoekende partijen:

“Verder zijn er geen verdere beslissingen van EcoWerf om de textielinzameling toe te vertrouwen aan de kringwinkels. Dit vloeit automatisch voort uit enerzijds de samenwerkingsovereenkomst en anderzijds de beheersoverdracht. Daarvoor dient geen aparte beslissing meer genomen te worden.”

3.7. Met een e-mailbericht van 3 juli 2017 bezorgt de gemeente Tremelo een afschrift van de gemeenteraadsbeslissing van 18 mei 2017 aan de verzoekende partijen.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verzoekende partijen besteden in hun verzoekschrift, wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft, geen aparte rubriek met nadere uitleg inzake het voorwerp van hun vordering of de tijdigheid ervan.

‡CHHRLABCJ-BDAEBIV‡

5. De verwerende partij werpt twee excepties op ten aanzien van de ontvankelijkheid van de vordering.

In de eerste plaats voert zij een exceptie *ratione temporis* aan. De verzoekende partijen zijn al sinds 9 juni 2017 op de hoogte van de beheersoverdracht door de gemeente Tremelo aan EcoWerf met als gevolg de uitbreiding van de samenwerking met de Kringwinkel; de vordering die pas op 10 juli 2017 werd ingesteld, is dus volgens haar alleszins laattijdig. In hun brief van 15 juni 2017 aan de verwerende partij gaan de verzoekende partijen in detail in op de inhoud en draagwijdte van de samenwerkingsovereenkomst, zij weten dus op 9 juni 2017 volgens haar zeer goed wat er aan de hand is.

In de tweede plaats werpt zij een exceptie *ratione materiae* inzake het voorwerp van de vordering en de rechtsmacht van de Raad van State op. De verzoekende partijen richten hun vordering tegen een beslissing van ongeken- de datum van de verwerende partij; in realiteit ligt er echter geen enkele beslissing voor; de verwerende partij heeft hoegenaamd geen beslissing genomen; dat kan ook niet worden afgeleid uit het e-mailbericht van 23 juni 2017 van de verwerende partij; het werkelijk voorwerp van het geschil is de reeds op 8 juli 2014 gesloten samenwerkingsovereenkomst met de Kringwinkel; de beroepstermijn tegen de beslissing van de verwerende partij van 18 juni 2014 tot het sluiten van deze overeenkomst is reeds lang verstreken; de verzoekende partijen erkennen dat zij al enkele maanden geleden kennis hebben gekregen van die samenwerkingsovereenkomst; de textielinzameling op het grondgebied van Tremelo is niet meer dan de uitvoering van artikel 2 van die samenwerkingsovereenkomst; in zoverre de verzoekende partijen van oordeel zijn dat die overeenkomst onwettig is, dienen zij zich tot de burgerlijke rechter te wenden; ook waar de verzoekende partijen hun enige middel steunen op de wezenlijke wijziging van de samenwerkingsovereenkomst, bevestigen zij dat het gaat om een subjectief geschil over de uitvoering van een overeenkomst, dat onder de rechtsmacht van de burgerlijke rechter valt.

Beoordeling

6.1. De verzoekende partijen omschrijven het voorwerp van hun vordering in hun verzoekschrift als volgt:

“Het besluit van ongeken­de datum van de opdrachthoudende vereniging Intergemeentelijk Milieubedrijf Oost-Brabant (EcoWerf) tot toevoeging van de gemeente Tremelo aan de samenwerkingsovereenkomst met de vzw Kringwinkel Hageland van 8 juli 2014.”

Zij laten na om in het verzoekschrift enige nadere toelichting te geven bij het voorwerp van hun vordering, hoewel zij dit zelf ter zitting aanmerken als “hét discussiepunt van de zaak”. Dit is des te opmerkelijker aangezien zij, vooraleer zij hun vordering indienden, op de hoogte waren van het standpunt van de verwerende partij dat deze geen beslissing in die zin had genomen.

6.2. Er blijkt alvast reeds op het eerste gezicht geen dergelijke beslissing deel uit te maken van het administratief dossier.

De verwerende partij geeft zowel in haar e-mailbericht aan de verzoekende partijen van 23 juni 2017 als in haar nota met opmerkingen te kennen dat zij nooit een dergelijke beslissing heeft genomen.

Uit het voornoemde e-mailbericht van 23 juni 2017 blijkt aldus reeds op het eerste gezicht dat de verzoekende partijen, voorafgaand aan het instellen van de voorliggende vordering, door de verwerende partij uitdrukkelijk op de hoogte werden gebracht van het feit dat “er geen verdere beslissingen van EcoWerf [zijn] om de textielinzameling toe te vertrouwen aan de kringwinkels” en dat dit “automatisch voort[vloeit] uit enerzijds de samenwerkingsovereenkomst en anderzijds de beheersoverdracht” zodat “[d]aarvoor [...] geen aparte beslissing meer [dient] genomen te worden”.

Er blijkt op het eerste gezicht niet dat dit standpunt van de verwerende partij in haar e-mailbericht van 23 juni 2017 verkeerd zou zijn. Er lijkt niet te moeten worden aangenomen dat er, weze het zelfs impliciet, een specifieke

rechtshandeling, aanvechtbaar voor de Raad van State, zou moeten worden gesteld door de verwerende partij om de gemeente Tremelo toe te voegen aan de samenwerkingsovereenkomst met de Kringwinkel.

Het van toepassing maken van de samenwerkingsovereenkomst tussen de verwerende partij en de Kringwinkel op de gemeente Tremelo lijkt immers reeds op het eerste gezicht te gebeuren op het ogenblik dat de gemeente beslist tot de beheersoverdracht van het inzamelen en verwerken van textiel aan de verwerende partij. Te dezen is dat gebeurd met de beslissing van de gemeenteraad van Tremelo van 18 mei 2017.

Er lijkt in hoofde van de verwerende partij geen sprake te zijn van een daaropvolgende beslissing tot uitbreiding of toevoeging aan de overeenkomst, zoals de verzoekende partijen dat willen doen uitschijnen in hun omschrijving van het voorwerp van de vordering en in hun enig middel.

Hoewel het in beginsel niet aan de Raad van State toekomt om zich uit te spreken over de rechtsgeldigheid en de draagwijdte van een overeenkomst, lijkt het te dezen aangewezen om in te gaan op de inhoud van de samenwerkingsovereenkomst om daaruit af te leiden of er te dezen een noodzaak was voor de verwerende partij om nog een specifieke bestuurshandeling te stellen die ertoe strekt de gemeente Tremelo toe te voegen aan deze overeenkomst. Deze vaststelling lijkt op het eerste gezicht immers wel degelijk onder de rechtsmacht van de Raad van State te vallen, nu deze essentieel is om de ontvankelijkheid na te gaan van de voorliggende vordering.

Relevant ter zake zijn de laatste twee leden van artikel 2 van deze samenwerkingsovereenkomst, *sub* 3.1. geciteerd.

Hieruit blijkt op het eerste gezicht dat de gemeente Tremelo reeds deel uitmaakt van het verzorgingsgebied van de betrokken kringwinkel en dienvolgens in principe onder de samenwerkingsovereenkomst valt, doch dat de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst wat deze gemeente betreft, afhankelijk is gemaakt van een opschortende voorwaarde, te weten de

beheersoverdracht door deze gemeente aan de verwerende partij. Het lijkt dan ook dat, op het ogenblik dat deze beheersoverdracht gebeurt, de overeenkomst uitvoerbaar wordt ten aanzien van de gemeente Tremelo. Daartoe lijkt *prima facie* geen verdere tussenkomst in de vorm van een bijkomende administratieve rechtshandeling van de verwerende partij vereist.

De discussie ter zitting over het tijdstip van de beheersoverdracht van de diverse in de overeenkomst opgesomde gemeenten, en of dit al dan niet voorafgaand aan de inwerkingtreding van de overeenkomst diende te gebeuren, is in dat licht, zo lijkt het, op het eerste gezicht niet relevant.

Aldus lijkt te moeten worden aangenomen dat de verwerende partij te dezen geen beslissing heeft genomen om de gemeente Tremelo toe te voegen aan de betrokken overeenkomst. De vordering lijkt dus wel degelijk gericht tegen een bestuurshandeling die niet bestaat.

Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

V. Kosten

7. In de gegeven omstandigheden past het de kosten van de vordering ten laste van de verzoekende partijen te leggen.

Er is te dezen grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van artikel 67 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ het door de verwerende partij gevorderde bedrag van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 400 euro, elk voor de helft, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 juli 2017, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Pierre Barra